

במה מדליקין פרק שני שבת

כפ.

עין משפט
נר מצוה

צו א מיי פ"ב מהל' נלים
הלכה א:
צו ב מיי פ"ב מהל' יו"ט
הלכה יב סמג לאזין סה
טוש"ע א"ח תקא סעיף
ו:
צו ג מיי שם טוש"ע שם
סעיף ז:
צו ד שם סעיף ו צה"ה:
צוה ה מיי שם הלכה יא
סמג שם טוש"ע א"ח
סי תקא סעיף ז:

מוסף רש"י

בר פחתי. ננו של חלמיד
חכם (נזיר נט.). באיסורא
קא מהפך. כשמוליכן נתגור
מזיית לזיית (ביצה ד:).

תוס' ישנים

(א) ורש"י פי' לקמן משום
דאין דרך לאכול מעיים
ביו"ט ולא נהירא דמשום זה
לא היו אסור לטלטלו כמו
בשר מלוח דמותר לטלטלו:

מוסף תוספות

א. נָסוּ הָאֵלֶּם מִחֲדָשׁ
 וְהָיָה כִּי יִבְרַח חֹדֶשׁ עַל דְּבַר
 הַבְּמִינָה "לִפִּי שְׁאֵן מִלְדִּיק" ^א
 בְּכַתְּבֵיהֶם שְׁאֵינָה מְחֻמֶּרֶת.
 ג. לֹא חֹדֶשׁ בְּהָאֵר הַיּוֹם
 יִכְרֹךְ [וְ]יִחְלַתְכֶּם בִּי עֲקִיבָא
 וְיִמְלִיקֵיכֶם בְּאֵימִי שְׁאֵינָה
 מְחֻמֶּרֶת. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 ד. בְּפִרְקֵיךְ גַּבִּי חָסֵם עַל
 הָהֵן. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 ז. כְּלוּמֹר, אִמּוֹם לִי שִׁיטָּה
 ח. בִּי יִהְיֶה, רִכְיוֹן שְׁטַחְשֵׁי
 ט. הָאֵתָּא מֵאֲמַתִּי, וְהָיָה בִּי
 י. אֲדָמָה, וְהָיָה חֲסִידוֹ, חֲרִיל
 יא. וְהָיָה בְּכִנְיָהּ שְׁטַחְשֵׁי בִיטָּה
 יב. אֲדָמָה ר' יִהְיֶה. מִסְּ
 יג. לִיחֻיָּתָא.
 יד. בִּינָן דְּלִי, בִּינָן דְּחֹז
 טו. אֵלֶּיחֻיָּתָא אֵלֶּיחֻיָּתָא. ^א
 טז. [וְ]יִסְתַּק [בְּהֵן].
 יז. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם. אֵין.
 יח. אֵלֶּם כְּמֹאד, אֵלֶּם כְּמֹאד
 יט. שְׁמֹמֶר.
 כ. [עַל] הָאֲבֹל. עֲיִבָּא.
 כא. דָּעָם הָאֵי מִפְּשִׁינָן מִסְּ
 כב. הָאֲבֹל, הָאֲבֹל.
 כג. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 כד. אֲסִיר. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 כה. מוֹת אֵין עֲרִץ לְהִיבֵי
 כו. דָּאֵר דָּאֵר בְּסֶבֶר לִי לְהִיבֵי
 כז. יִהְיֶה. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 כח. דְּעוּבֵרֵי דָאֵר בְּכַמְרִים
 כט. יִהְיֶה. עֲיִבָּא. דְּמֹאֵל
 ל. אֵלֶּם גִּינְעִי מִמֶּרֶס
 לו. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 לז. דְּעוּבֵרֵי בְּסִמּוֹן. טִשָּׁא.
 לח. כְּשִׁמְעָא לִי מִינֵהּ
 לט. דְּלִרְחֹת מִלְּתָא
 מ. שְׁמֵינִינִי לִיחֻיָּתָא תְּלִמְדָא
 נ. כִּי הִכִּי דָּלָא גִינְעֵי בָהּ.
 נא. יוֹ. (ד) מְחֻדָּא
 נב. עֲיִבָּא.
 נג. שְׁמֵינִינִי שְׁמֵינִינִי
 נד. קִים לִי לְרֵב לְהִיבֵי
 נה. דָּאֵר שְׁאֵי בִינְיֵי, דָּאֵר
 נו. תְּלִילָא מִלְּתָא גְּבִלָּו וְכִסְיו
 נז. אֵלֶּיחֻיָּתָא דְּמִינְקֵרֵי
 נח. אֵלֶּיחֻיָּתָא וּמִכָּן, אֵלֶּיחֻיָּתָא
 נט. סְפִילֹת שְׁהוּהָ
 ס. לְהִסְתַּב
 סא. יוֹ. אֵלֶּם מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סב. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סג. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סד. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סה. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סו. כְּמֹר ר' עֲקִיבָא.
 סא. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סב. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סג. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סד. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סה. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סו. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סז. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סח. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סט. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סי. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיא. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיב. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיג. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיד. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיה. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיז. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיח. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיט. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סכ. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סל. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סמ. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סנ. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סס. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סע. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סז. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סח. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סט. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סי. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיא. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיב. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיג. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיד. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיה. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיז. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיח. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיט. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סכ. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סל. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סמ. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סנ. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סס. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סע. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סז. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סח. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סט. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סי. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיא. מִסְּהֵא ^ב ^אהָאֵלֶּם
 סיב. מִסְּ

רְבֵּא אמר היינו מעמא דר' אִיעֵיזר. משמע דרבא לענין טומאה
 אית ליה סיניא דרב אלא בר אהבה ולקמן משמע דאית ליה
 סיניוא דרב המנונא דלמר מקולי מטלניות שנו כן דקאמר והדר
 ציה ר' עקיבא לגבי ר' יהושע על כן נראה דהבא גרס רבה ולקמן
 רבא וינ"ל דבחנם נהגו אנשים להדליק
 הפתילה ולכבותה כדי שתהא מהוזהבת²
 דהא אין הלכה כרבי אליעזר דשמותי
 הוא ועוד אמרינן לקמן³ הכא בפתילה
 שצריך להצהבה עסקינן משמע דיכול
 להדליק אע"פ שאינה מהוזהבת:

בַּת וְלֹא בַּמֶּרְטוּטוּיִן שְׂאִינָן מִחוּרְכִין.
וְהַתְּנִי רַב יוֹסֵף ג' עַל
לְכַתּוֹת לַעֲנִין טוֹמָא
חוּץ מִן הַמֶּלֶל דְּבָרֵי
מִכּוּנּוֹת: אִמֵּר רַב
בְּכָלִים וְאִין מִסִּיקִין
יְהוּדָה וּר"ש מִתִּיר
אִין מִסִּיקִין בִּגְרֵעִינָהּ
מִתִּיר מִסִּיקִין בִּאֲגוּזִים
לְיִפּוּתֵיהֶן דְּבָרֵי רַבִּי
מִתִּיר וְצָרִיכָא דְאִי
יֵאמָר רַבִּי יְהוּדָה
שְׂתָא שְׂבַר כְּלִי וְהוּא
תְּמָרִים דְּמַעֲיָקְרָא
אִימָא שְׂפִיר דְּמִי
וְהוּא אִמִּינָא דְּמַעֲיָקְרָא
אֲבָל קְלִיפִי אֲגוּזִין
אִמִּינָא שְׂפִיר
לֹא בִּפְרוּשׁ אִיתְּמַר
כֹּחַ אֲבָל תְּמָרֵי וְשָׂדָא
לִיה רַבִּי חִיָּא י"ב
קִיבֵלָה מִיְּנִיה אוּ לֹא
אִתָּא רַב לְבָבֵל אֲבָל
לְחִיּוּתָא מֵאִי לֹא
הָאֵל לֹא בִּאֲרַמִּיָּתָא
וְאִל"ר שְׂמוּאֵל בֶּר
יְהוּדָה דְּאִמֵּר מִסִּיקִין
בְּשִׁבְרֵי כְלִים י"ב
וְהוּא לִיה שְׂבָרֵי כְלִים
אִקָּא מִהֶפֶךְ דְּעֵבֶר
רַב מִתְּנָה אִמֵּר רַב
לְתַנּוּר בִּי"ט מִרְבָּה
בְּהַמְנוּנָא אִמֵּר הַכָּא
שֵׁשֶׁת עֶסְקִין י"ט וּמִקּוּלֵי
אִי לְעִיזָר לְטַעְמִיהָ
תְּמוּשְׁלָשָׁה עַל שְׁלֹשָׁה
הַמִּרְחִץ וְלַעֲזֵר בָּאֵת
הַרְחִיִּים בִּין מִן הַמּוֹכֵן
מֵאִי דְּבָרֵי רַבִּי אֲלִיעֶזֶר
הַמּוֹכֵן וּבִין שְׂלֹא מִן
בֵּן מַהוּר וְאִמֵּר עוֹלָא
שְׂפָה דְּבָרֵי הַכֵּל טַהוּר
הַנִּחוּ

צי עק

וההנהיגו אחריו הדלת ונראה לר"י דמוכן
 פירש רבי אליעזר אמאי קרי להניח
 ששם דלגבי מגוד לאו מוכן הוא דלא חשיב
 חשיב לתלמו במגוד מן המוכן הואיל והוא
 טפי ממגוד ליהוי אינו מוכן ^{בב} לגביה: ^{כא}
 גזירה
 כא. אחרי דלת. מוס' הל"ש. בב. גי' מוס' הל"ש. דהנה

שחוקק קב. צ״ט דהוא ליה נולד: לרצריס דר' אליעזר ור' עקיבא האזי דלוקיס להו רב אלא אליבא דר' יהודה דחזא פלוגמיהו דללא מיתוקמא אלא אליבא דר' יהודה ומיהו איהו לא סבירא ליה אלא שמעון: טעמא דרבי אליעזר. בהדלקה משום דאין מדליקין בו

שאין דולקין יפה וצכל צמות השנה
 אסור ולא משום נולד: **חזן מן המלל.**
 דרך תופי נגדים לתלול מן הנגדים
 לכופלן מעט סביב התפירה ואח"כ
 תופר וג' על ג' סופו לתפור לטללי
 צבד עני לכן אחשבו להיות כלי
 הלכך קרין להיות מן יותר משעור
 המלל כדי שיהא הטללי שלש על
 שלש: **משוואות.** מלוממות ובהי
 שלש והיינו הך דרב יוסף. ולא משום
 דהי הוא טפי מן מיטמא (דכל שכן)
 אלא לנפיק מדמנא קמא: **מסיקין**
במסרים. דלגז דמטלטל להו לאלהי
 חזו נמי להסקה: **אכלן.** ציו"ט אין
 ממסיקין בגרעינין ציו"ט דהוה להו
 נולד: **והשאה מגיין.** הלכך נולד
 דהוה: **והא דרב.** דלמא לר' יהודה
 מסיקין בגרעינין אלא בפרוס
 איתמר: **אכל תמרי.** בחול: **לצורא.**
 מירה של רעפים שחורין טיול"ש והיא

מסורת הש"ס

(י) י"א זה, (ז) כלים פ"ח
(י"ג) (ג) ביזה לב. וש"ע ע"ש,
(י) בפרט ט. וש"ק, (ט) (ג)
(י) ע"ד (בבבא), (ו) (לעיל ג:
(י) ש"י תמרי ארמית
רעיוניו ר' ר' וואלף
רעיוניו עם התמרים ע"ד
ג'ד (ארס), (ח) ביזה ד:
(ו) (לקמן לע"ג), (י) כלים
(י) ש"י מ"ב, (ט) ס"א ל"ג,
(י) ש"י למא ר"ע, (ח) גס
בירושלמי פירש ק,

לְעֵזִי רַעִי"י

טיולי"ש. רעפים.

רַב גַּסִּים גַּמֵּל

ואי לא בפרסיאתא ולא
בבלה לא מארמיאתא
וואיל וחזיון אגב אימרו.
ומצא פירושה בסוף פרק
וטל אדם את בנו (דף עג)
ואי גרעני תמריר ארמיאתא
שירי לטלטיניהו בשבטא
וואיל וחזיון אגב אימן, כי
תתמרירם יכשים תאכל אותם
ובבהמה דפרסיאתא אסור
אפי' שהרובט של תמרירם
נאכל בהמה לא גרעניא
לכד, לא חזיון אגב אימן.

רבינו חננאל

היינו נמי כירה והוא תרגום של צית
שפיתת שמי' קדרות: קשיי'א.
גרעינין: צר פחסי' בן גדולים.
אכל תמרי' ביום טוב: פרסיי'א.
תמרי' טובים ומתבשלים יפה וכל
אוכל שלהם נפרש מעל גרעיניהן ואין
הגרעינין ראוין לטעול ואפ"ה שרי
לטעולן למישידינו לחיות'א. אלמא לא
קיבלה מיניי: בארמי'א. דלין
מתבשלות פה ואין האוכל נפרש מהן
ומתשרי' בגרעיניהן וחזו לחדש: אגב
אימיהו: שיש עוד מאמץ עליהן:
מרב. עליהן ומבטלן כרוב: רב
המונא אחר. מתימין כפחות
משלה טפחים על שלשה טפחים פליג'
לענין תומאה' ומקווי' משלנו.
מטליות הקלות נרעיו דומיא
דמתוקנות לפקוק מרחץ דמידי דלא
חשיב הוא. וקיפול דנקט במתימין
משום הכבוד דנקט דוקא ופלומוחא
הדלקה מנא קיפול: פחות משלה כו'.
דליז' שלשה על שלשה חזוי ולא צבלי
ואע"ג דקילי כנון מרעיונין: שפיקו
לך. שיקול' לך: לפקוק מרחץ.
נקיים שהמים צאים דרך שם למרחץ:
ולנער צו אם הקדרה. לאחז בהן
שולי הקדרה ולנערה למחך הממחוי:
צין מן המנה: לקמיה מפרש:

המוכן טהור ר"ע אומר מן המוכן טמא ושלא מן המ
ואיתמא רבה בר בר חנה א"ר יוחנן הכל מודים זרקו ב

מכריע ואמאי והלא לא גילו דדבריהם רבי אליעזר ורבי יהושע ש
כדולהו היינו תלאו במגדוד ושאינו מוכן היינו הניחו אחורי הדלת^ב והאי
אחורי הדלת שלא מן המוכן הואיל והוא טמא ומשני משום דלגבי קופסא
כזלי האי תלאו במגדוד מאחורי הדלת דהוה קרי ליה לגביה שלא מן המוכן
טעור ומשני דלגבי אשפה מוכן הוא והא דלא קאמר דלגבי אחורי הדלת מוכן
מוכן בין שאינו מוכן טהור, ורע"א מן המוכן טמא שלא מן המוכן טהור, ואוקימנא בשורקא לאשפה

מִן הַמוֹכֵן טָהוֹר]. וְאוֹקִימָנָא בְּשׁוֹרְקוֹ לְאַשְׁפָּה דְּבְרֵי הַכֹּל טָהוֹר,